

[Arne Bjerregaard]

onsskiftet, og de fleste erkender efterhånden, at sådan er det faktisk blevet.

Argumentationen for særlig indkomstskat kan være rigtig vedrørende visse områder, men med hensyn til fast ejendom i al almindelighed er det urimeligt, og selv regeringens eksperter har jo nu erkendt, at der faktisk ikke er en kapitalgevinst, idet man ved behandlingen af de nye finansieringsformer erkender, at prisudviklingen i al almindelighed i samfundet og ejendomsprisudviklingen altid følges ad i det lange løb, og derfor kan der jo sådan set ikke være en speciel gevinst på fast ejendom. Hvis man ville beskatte gevinster i perioder, hvor gevinsten på fast ejendom er højere, eller hvor den registreres, fordi prisstigningen på fast ejendom har været stærkere end prisstigningen i øvrigt i samfundet, så måtte man jo også i tilfælde som nu, hvor det gik den modsatte vej, udbetale tabet ved fast ejendom, hvis man skulle være retfærdig. Derfor mener vi stadig væk i kristeligt folkeparti, at kapitalvindingsskatten på i alt fald fast ejendom burde totalt ophæves, og på andre områder, som skatteministerens også er inde på det, må den omlægges.

Lad mig til sidst sige til skatteministeren, som ellers er meget charmerende: lad nu være med, fordi det er et forslag fra fremskridtspartiet og os andre, at være så sur. Vi skal jo også have lov til at markere, hvad vi vil. Vi får jo ikke lov til igennem så mange forslag at markere, hvad vi vil, som regeringen får lov til. Jeg synes selvfølgelig, at ministeren skal vurdere forslagene ud fra ministerens synsvinkel, det er da helt rimeligt, men det kunne ministeren nu godt gøre på den charmerende måde, han kan gøre det på.

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Det er de faldne bemærkninger om tilbagevirkende kraft, der kalder mig herop igen.

Der er dog en vis tradition, godt nok spinke, men der er dog fortilfælde, for ændring med tilbagevirkende kraft, når det er af lempende karakter. Må jeg i den forbindelse pege på, at sidste gang dette var på tale – det var altså i 1975 – forelå der en redegørelse. Denne redegørelse sagde intet om de tidligere tilfælde af tilbagevirkende kraft, men i 1965 – dengang parcelhuse blev fritaget for kapitalvindingsskat; det var tidligere finans-

minister Poul Hansen fra socialdemokratiet, der gennemførte dette – blev der givet tilbagevirkende kraft i halvandet år, og der blev endda udbetalt temmelig store beløb, som tidligere var erlagt i kapitalvindingsskat af parcelhusejere. Så der er altså nogle fortilfælde at se på i forbindelse med tilbagebetaling.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Princippet om tilbagevirkende kraft kender vi skam godt, specielt når det drejer sig om kapitalvindingsskat. Hr. Anders Andersen og jeg har sammen med socialdemokratiske ministre tidligere gennemført love med tilbagevirkende kraft, når det gjaldt lempelse af kapitalvindingsskatten, og jeg synes også, at der, sådan som det er konstrueret, og sådan som loven stadig er konstrueret, vil være grund til at overveje det igen.

Men det kedelige ved denne sag – når nu hr. Anders Poulsen drager en bestemt sag frem – er jo, at det var venstre, der hindrede, at det fik tilbagevirkende kraft i sin tid. Fremskridtspartiet stillede forslag om tilbagevirkende kraft, men det sagde man var alt for voldsomt. Så stillede jeg et forslag om tilbagevirkende kraft, der ville opfange lige netop det tilfælde, hr. Anders Poulsen bringer frem, men det afviste hr. Anders Andersen på en temmelig hånlige og nedladende måde efter min opfattelse. Om den var hånlige eller nedladende, kan jeg selvfølgelig ikke vide, men sådan opfattede jeg det. Det prekære i denne sag er jo, at dermed har man ligesom låst af for at gøre noget i denne sag, og det er meget beklageligt.

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Nu forsøger jeg at låse op, hr. Bernhard Baunsgaard.

Ministeren har allerede i dag været inde på den forskel, der er imellem regeringsparti og oppositionspartier, og jeg må i sandhedens interesse sige, at som situationen var i 1979, kæmpede hr. Anders Andersen en brav kamp for at få fritagelsesbestemmelsen vedrørende ekspropriationserstatninger givet tilbagevirkende kraft, men han havde ikke mulighed for at komme igennem med dette synspunkt i regeringen. Det var altså den